

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 6. travnja 2022.

[[Multimedia](#)]

Braćo i sestre, dobar dan!

Prošle subote i nedjelje išao sam na Maltu, na apostolsko putovanje koje je bilo već neko vrijeme planirano: odgođeno je prije dvije godine, zbog covida i njegovih posljedica. Malo tko zna da je Malta, unatoč tome što je otok usred Mediterana, vrlo brzo primila Evanđelje, jer je apostol Pavao doživio brodolom u blizini njezinih obala i čudom se spasio sa svima koji su bili na brodu, više od dvjesto i sedamdeset osoba. Knjiga Djela apostolskih govori nam da su ih Maltežani sve prihvatili “s nesvakidašnjim čovjekoljubljem” (28,2). Ovo je važno, ne zaboravimo: “s nesvakidašnjim čovjekoljubljem”. Odabrao sam upravo ove riječi: *s nesvakidašnjim čovjekoljubljem*, kao geslo svog putovanja, jer ukazuju na put kojim valja ići, ne samo u suočavanju s fenomenom migranata, već općenito kako bi svijet postao bratskiji, ugodniji za život i spašen od “brodoloma” koji prijete svima nama, koji smo – kako smo naučili – na istom brodu. Malta je, u tom kontekstu, *ključno mjesto*.

Zemljopisno je to prije svega zbog njezinog položaja u središtu Mora koje se nalazi između Europe i Afrike, ali koje zapljuskuje i Aziju. Malta je svojevrsna “ruža vjetrova”, gdje se susreću narodi i kulture. Privilegirana je točka za promatranje mediteranskog područja u 360 stupnjeva. Danas se često govori o “geopolitici”, no dominantna je, nažalost, logika strategija najmoćnijih država da svoje interese ostvare šireći područja ekonomskog utjecaja, ili ideološkog utjecaja ili vojnog utjecaja: to vidimo s ratom. Malta predstavlja, u ovom kontekstu, pravo i snagu “malih”, malih nacija, ali bogatih poviješću i civilizacijom, koji bi trebale unaprjeđivati drugu logiku: onu poštovanja i slobode, onu poštovanja i također logiku slobode, druželjubivosti razlika, suprotnu

kolonizaciji najmoćnijih. To sada vidimo. I ne samo na jednoj strani: nego i na drugim stranama... Nakon II. svjetskog rata pokušalo se postaviti temelje za novu povijest mira, ali nažalost – ne učimo – nego se nastavila stara povijest suprotstavljenih velikih sila. A svjedoci smo, u aktualnom ratu u Ukrajini, nemoći organizacija Ujedinjenih naroda.

Drugi aspekt: Malta je ključno mjesto u pogledu fenomena *migracija*. U prihvatnom centru Ivana XXIII. susreo sam brojne migrante, koji su na otok stigli nakon strašnih putovanja. Ne smijemo se umoriti od slušanja njihovih svjedočanstava, jer samo tako možemo izaći iz iskrivljene vizije koja često kruži *masovnim medijima* i prepoznati lica, priče, rane, snove i nade ovih migranata. Svaki migrant je jedinstven. On nije broj, nego osoba. On je osoba sa svojim dostojanstvom, svojim korijenima, svojom kulturom. Svaki od njih je nositelj beskonačno većeg bogatstva od problema koje sa sobom nosi. I ne zaboravimo da je Europa načinjena migracijama.

Naravno, prihvat se mora organizirati – to je istina –, njime se mora upravljati, a prije toga, puno prije, on se mora planirati *zajedno*, na međunarodnoj razini. Budući da se fenomen migracije ne može svesti na izvanredan slučaj, on je znak našeg vremena. Kao takvoga ga treba čitati i tumačiti. On može postati znak sukoba ili znak mira. Ovisi kako ga uzimamo, ovisi o nama. Oni koji su Centru Ivan XXIII. na Malti darovali život odlučili su se za kršćanski izbor i zbog toga su ga nazvali "*Peace Lab*": laboratorij mira. Ali želio bih reći da je *Malta u cjelini laboratorij mira!* Cijeli narod sa svojim stavom, sa svojim ponašanjem je laboratorij mira. A može izvršiti svoju misiju ako iz svojih korijena crpi limfu bratstva, samilosti, solidarnosti. Maltežani su te vrijednosti primili zajedno s Evanđeljem i zahvaljujući Evanđelju moći će ih održati na životu.

Zbog toga sam, kao Rimski biskup, išao utvrditi taj narod u vjeri i zajedništvu. Zapravo – treći aspekt – Malta je ključno mjesto i sa stajališta evangelizacije. S Malte i Goza, dviju biskupija zemlje, otišlo je mnogo svećenika, redovnica i redovnika, ali i vjernika laika, koji su kršćansko svjedočanstvo ponijeli cijelom svijetu. Kao da je prolaz svetoga Pavla ostavio misiju u DNK Maltežana! Zbog toga je moj posjet prije svega bio čin priznanja, zahvalnosti Bogu i njegovom svetom vjermom narodu koji je na Malti i Gozu.

Međutim, i tu puše vjetar sekularizma i globalizirane pseudokulture utemeljene na konzumerizmu, neokapitalizmu i relativizmu. I tu je, dakle, vrijeme za novu evangelizaciju. Pohod špilji svetog Pavla koji sam učinio, kao i moji prethodnici, bio je kao crpljenje iz izvora, kako bi Evanđelje na Malti poteklo svježinom svog početka i oživjelo svoje veliko nasljeđe pučke pobožnosti. To simbolizira nacionalno marijansko svetište Ta' Pinu na otoku Gozo, gdje smo proslavili intenzivan molitveni susret. Tamo sam osjetio otkucaje srca malteškog naroda, koji se toliko pouzdaje u svoju Svetu Majku. Marija nas uvijek vraća bitnom, Kristu za nas raspetom i uskrsnom, njegovoj milosrdnoj ljubavi. Marija nam pomaže ponovno zapaliti plamen vjere, preuzimajući ga iz vatre Duha Svetoga, koji s koljena na koljeno potiče radosno naviještanje Evanđelja, jer je radost Crkve evangelizirati! Ne zaboravimo tu rečenicu svetoga Pavla VI.: poziv Crkve je evangelizirati. Radost Crkve je evangelizirati. Ne zaboravimo je, jer je to najljepša

definicija Crkve.

Koristim ovu priliku da ponovim svoju zahvalnost predsjedniku Republike Malte, tako ljubaznom i bratu: hvala njemu i njegovoj obitelji; premijeru i drugim građanskim vlastima, koji su me dočekali s takvom ljubaznošću; kao i biskupima i svim članovima crkvene zajednice, volonterima i svima onima koji su me pratili molitvom. Ne bih želio propustiti spomenuti i Centar za prihvat migranta Ivan XXIII.: onog brata franjevca koji ga vodi. Fra Dionisio Mintoff ima 91 godinu i nastavlja tako djelovati, uz pomoć suradnika iz biskupije. To je primjer apostolskog žara i ljubavi prema migrantima, koje nam danas toliko treba. Ovim posjetom mi sijemo, ali Gospodin je taj koji čini da raste. Neka njegova beskrajna dobrota podari obilne plodove mira i svako dobro dragom malteškom narodu! Hvala ovom malteškom narodu na njihovom tako ljudskom, tako kršćanskom prihvatu. Hvala puno.

APELI

Posljednje vijesti o ratu u Ukrajini, umjesto da donose olakšanje i nadu, svjedoče o novim zločinima, poput pokolja u Buči: sve strašnijim okrutnostima koja se provode i nad civilima, ženama i bespomoćnom djecom. Oni su žrtve čija nevinna krv vapi u Nebo i zaziva: da dođe kraj ovom ratu! Da utiša oružje! Da se prestane sijati smrt i uništenje! Pomolimo se zajedno za to...

A jučer, upravo iz Buče, donijeli su mi ovu zastavu. Ova zastava dolazi iz rata, iz onog izmučenog grada, Buče. A također, tu je i nekoliko ukrajinske djece koja nas prate. Pozdravimo ih i molimo zajedno s njima.

Ova su djeca morala pobjeći i doći u stranu zemlju: to je jedan od plodova rata. Ne zaboravimo ih, a ne zaboravimo ni ukrajinski narod. Teško je biti istrgnut iz svoje zemlje zbog rata.

* * *

Danas je Svjetski dan sporta za mir i razvoj, koji su proglasili Ujedinjeni narodi. Apeliram na sportaše i sportašice da svojim djelovanjem budu aktivni svjedoci bratstva i mira. Sport sa svojim vrijednostima može imati važnu ulogu u svijetu, otvarajući putove sklada među ljudima, sve dok vrijedi to da nikada ne izgubi svoj kapacitet besplatnosti: sport radi sporta, a ne da postane komercijalan. To amaterstvo tipično za pravi sport.

Izražavam srdačnu dobrodošlicu hodočasnicima koji govore talijanski jezik – koji su većina. Posebno pozdravljam supružnike i svećeničke pomoćnike udruge “Incontro Matrimoniale” (“Bračni susret”) potičući njihovo služenje bračnim parovima, obiteljima, zaručnicima i onima koji žele poboljšati kvalitetu svojih odnosa. Ne zaboravimo da je bračni katekumenat važan: prije braka i

nakon braka, prvih godina, kako bi pomogao u razvoju ljepote obitelji i braka. Pozdravljam i svećenike odgajatelje otaca verbita, kao i učenike i učitelje škola "Dedalo". Pozivam sve da, radosnim kršćanskim svjedočanstvom, posvuda donose svjetlo Evanđelja.

Na kraju, kao i obično, moje misli idu starijim i bolesnim osobama, mladima i mladencima. Pozivam vas da nadolazeći Veliki tjedan doživite intenzivnim sudjelovanjem u Otajstvu otkupiteljske ljubavi, koja će se u njemu spomenuti. Neka vas svjetlo Sina Božjega, raspetoga i uskrsloga, vodi svjedočanstvu njegove istine, koja otvara umove mladih, umiruje srca bolesnih i starijih i podupire međusobnu ljubav supružnika. Svima, moj blagoslov!